

DOCTRINA ECCLESIAE PAPISTI-
cæ tollit fundamentum salutis.

Romane ferre Fidem? poterit prius ignis & vndam,
Quam Paulus Papam Romæ ferre Fidem.
Disserit esse fidem stabilem, certamque futuri
Paulus: Papa vagam disserit esse fidem.
Gemmea scripta Dei docet is satis esse salutem:
Hic perfecta negat gemmea scripta Dei.
Cognita lingua decet, sic tradidit ille, precantem:
Hic: minus orantem, cognita lingua decet.
Non sua facta probat, Christi sed donaprehendit:
Hic Christo fudit? non; sua facta probat.
Passio Christi tui, non Divi, sufficit illi:
Isti non satis est passio, Christus, tui.
Scita tenere Dei, facilis contentio, clamat
Roma: Fides majus, scita tenere Dei.
Quid vetus atque novum distant, ea fœdera nescit:
Hæc novit, distant quid vetus atque novum.
Præmia mortis habet præceps, ait illa, reatus:
Hæc, scelus omne suæ præmia mortis habet.
Non vitiosa putat castæ contagia mentis:
Hæc, eadem laudat? non; vitiosa putat,
Munera grata Deo, sine Christo, prædicat illa:
Ista, profana negat munera grata Deo.
Nec simulacra colit, postem panemue veretur
Paulus: Papa, malum, sed simulacra colit.
Sanguine cuncta sacro, monet is, peccata piari:
Hic, non purgat sanguine cuncta sacro.
Mystica signa duo sumentibus ille ministrat:
Hic, non dat cœnæ mystica signa duo.
Christe, Propheta pius, Princeps, ait, esque Sacerdos:
Hic, non es solus, Christus, Propheta pius.
Pingit & ille Deum justum, plenèque benignum:
Non summè talem, fingit at iste, Deum.

ERGO.

Συμπληρώσας τὴν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ Πάτερως,
Ἀδελφεὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Θεοῦ Πάτερως.

ANGLICANA ECCLESIA PYRE
docet omnes articulos fidei.

Dicite sub toto, fratres, Ecclesia cœlo,
Num nostra doceat purius ulla fidem?
Cernite quàm nostris numen venerabile templis,
(De Patre ne dicam) Filius unus inest.
Verus homo, verusque Deus: Virgo sine patre
Quem peperit, genuit quem sine matre Deus.
Non alius nobis vates oracula promit:
Nemo cum Christo dividit imperium.
Non est dimidiis nobis, sed totus Iesus;
Qui solus peragat morte salutis opus.
Nam terræ iudex, tamen est sub iudice passus:
Et cœlo major substitit ille cruci.
Corpore pro terræ natis, animaque litavit:
Inde salus animis, corporibusque venit.
Et tulit infernos divina mente dolores:
Hinc nostra infernas effugit umbra domos.
Reddidit utque tuum corpus tibi, Christus, sepulcrum:
Reddunt depositum nostra sepulcra suum.
Et tuus ascensus nobis ascensus in astra est:
Et tua majestas nostra corona manet.
Iudicioque tuo tuti servabimur omnes:
Hoc Deus indicium spiritus intus alit.
Sic nos in Christi corpus coalescimus unum:
Sic vita vegetat nos sua membra sua.
Ergo mori poterunt Sancti? poterunt-ne perire,
Agnitio quorum sanguine corda rubent?
Non poterunt. Sed post peccata remissa resurgent,
Inque polo tanquam lumina semper erunt.
Hæc est nostra fides, quam Christus sanguine signat,
Spiritus instillat, quam Pater ore docet.

Quomodo non igitur sancta est, quam sanguine Christus,
Spiritus instillat, sanctis, & ore Patris?